

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/134/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315203592
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1315203592.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35 787 783, so sídlom Panenská 7, Bratislava, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., IČO: 47 234 547, so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti odporcovi: E. Š., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom naposledy bytom F.K. XXXX/XX, L., zastúpeného opatrovníkom E. Č., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava III, o zaplatenie 594,06 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 466,16 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 466,16 eura od 16.06.2014 a trovy konania vo výške 20,21 eura za zaplatený súdny poplatok, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšnej časti návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 63,65 eura k rukám právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., IČO: 47 234 547, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 18.02.2015 sa navrhovateľ domáhal, aby sú zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 594,06 eura spolu s úrokom z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,40 % ročne zo sumy 493,16 eura od 16.06.2014 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 555,36 eura od 16.06.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že dňa 08.08.2013 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej obsahom bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi viazaný spotrebiteľský úver vo výške 605,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu a súčasne záväzok odporcu vrátiť poskytnutý úver s dohodnutými úrokmi a poplatkami vo forme 10 mesačných splátok vo výške 69,42 eura so splatnosťou prvej splátky ku dňu 15.09.2013. Navrhovateľ poskytol odporcovi úver tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu. Odporca svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil a uhradil doposiaľ len sumu 138,84 eura. Dňa 15.06.2014 nastala zročnosť poslednej dohodnutej splátky, čím sa fakticky stal splatný celý dlh odporcu. Na základe toho ma odporca voči navrhovateľovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 594,06 eura z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny v sume 493,16 eura, dlžných úrokov z úveru v sume 44,28 eura, dlžného poisťného z úveru v sume 17,92 eura a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 38,70 eura.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 16C 134/2015-20 zo dňa 03.03.2015, ktorý sa však nepodarilo odporcovi doručiť do vlastných rúk a preto ho súd uznesením č.k. 16C 134/2015-30 zo dňa 18.05.2015 zrušil.

Podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Súd prostredníctvom Registra obyvateľov SR, príslušných OO PZ SR, Sociálnej poisťovne zisťoval pobyt odporcu, avšak s negatívnym výsledkom a preto mu uznesením č.k. 16C 134/2015-29 zo dňa 07.05.2015 ustanovil v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka E. Č.Ú., pracovníčku Okresného súdu Bratislava III.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Nakoľko predmet tohto súdneho konania nepresiahol sumu 1 000,-eur, išlo podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, v ktorom podľa § 115a ods. 2 O.s.p. nebolo potrebné nariaďovať pojednávanie. Preto súd podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vyvesil dňa 05.08.2015 na úradnú tabuľu súdu oznam, ktorým oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 20.08.2015 o 13:00 hod., č. dverí 15, teda v lehote najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

Na základe výsledkov prípravy pojednávania oboznámením sa s návrhom na začatie konania a predloženými listinnými dôkazmi a to: zmluvou o spotrebnom úvere, predžalobnou upomienkou s doručenkou, oznamom predpísaných splátok a platieb, zistil súd nasledovný skutkový stav rozhodný pre posúdenie veci

Navrhovateľ ako právnická osoba podnikajúca v oblasti poskytovania úverov a odporca ako fyzická osoba uzatvorili dňa 08.08.2013 v písomnej forme zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť viazaný spotrebiteľský úver vo výške a za podmienok dohodnutých v tejto Zmluve a záväzok odporcu poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v Zmluve.

Zo Zmluvy o úvere vyplývalo, že:

- úver bol poskytnutý navrhovateľom odporcovi za účelom kúpy tovaru v sume 605,- eur tak, že odporca uhradil z predajnej ceny tovaru v hotovosti sumu 0,- eur a navrhovateľ mu poskytol úver v sume 605,- eur, ktorý mal odporca navrhovateľovi splatiť v 10 pravidelných mesačných splátkach vždy k 15. dňu mesiaca v sume 69,42 eura;
- celková čiastka splatná odporkyňou predstavovala sumu 671,80 eura;
- ročná úroková sadzba predstavovala výšku 23,40 %;
- RPMN predstavovala výšku 26,10 %;
- priemerná hodnota RPMN predstavovala výšku 39,20 %;

- poplatok za poistenie predstavoval 3,33 % (základný súbor poistenia);
- lehota splatnosti úveru bola stanovená na deň 15.06.2014;
- spolu s ňou odporca uzatvoril s navrhovateľom aj zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty;
- odporca vyhlásil, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení uzavretými medzi navrhovateľom a spoločnosťou Poisťovňa Cardif Slovakia, a.s., IČO: 36 534 978 a s aktuálnymi poistnými podmienkami;
- odporca uzatvoril s navrhovateľom dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov pre prípad, že bude viac ako 1 mesiac v omeškaní zo splácaním úveru omeškania;
- navrhovateľ bol oprávnený v prípade porušenia povinností odporcu splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od odporcu zaplatenie úrokov v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a úroky z omeškania.

Navrhovateľ dňa 08.07.2014 predžalobnou upomienkou vyzval odporcu na splatenie dlhu vyplývajúceho zo Zmluvy a spočívajúceho z dlžnej úverovej istiny v sume 493,16 eura, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 62,20 eura (z toho poistné v sume 17,92 eura) a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 38,70 eura, pričom odporca si túto predžalobnú upomienku prevzal dňa 10.07.2014.

Zo záznamu predpísaných splátok a platieb vyplývalo, že

- odporca uhradil dňa 18.09.2013 poštovou zloženkou prvú splátku úveru v sume 69,42 eura a dňa 17.10.2013 poštovou zloženkou druhú splátku úveru v sume 69,42 eura, pričom ostatné splátky už neuhradil a teda dohromady uhradil len sumu 138,84 eura;
- výška istiny prvej úverovej splátky predstavovala sumu 55,38 eura, výška úroku sumu 11,80 eura a poistenie sumu 2,24 eura;
- výška istiny druhej úverovej splátky predstavovala sumu 56,46 eura, výška úroku sumu 10,72 eura a poistenie sumu 2,24 eura,
- odporca uhradil z istiny úveru celkovo sumu 111,84 eura a z úroku sumu 22,52 eura, pričom suma 4,48 eura bola odporcom poukázaná na úhradu poistného a teda neuhradená istina úveru predstavovala sumu 493,16 eura (celkový úver v sume 605,- eur z toho splatených 111,84 eura) a neuhradená výška úroku z úveru predstavovala sumu 44,28 eura (celková suma úroku v sume 66,80 eura z toho splatených 22,52 eura).

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

Podľa § 269 ods. 1 Obchodného zákonníka ustanovenia upravujúce v II hlave tejto časti zákona jednotlivé typy zmlúv sa použijú len na zmluvy, ktorých obsah dohodnutý stranami zahŕňa podstatné časti zmluvy ustanovené v základnom ustanovení pre každú z týchto zmlúv.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25f ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) ustanoveniami tohto zákona sa od 1. apríla 2015 spravujú aj právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli pred 1. aprílom 2015; vznik týchto vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. aprílom 2015 sa však posudzujú podľa predpisov účinných pred 1. aprílom 2015, ak v odsekoch 2 až 6 nie je ustanovené inak.

Podľa § 25f ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené do 31. marca 2015 sa považujú za zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené podľa predpisu účinného od 1. apríla 2015.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu

celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.04.2015 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.04.2015 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

Podľa § 1 ods. 2 druhej vety Obchodného zákonníka ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Na základe zisteného skutkového stavu považoval súd za nesporné, že navrhovateľ a odporca uzatvorili v písomnej forme dňa 08.08.2013 Zmluvu, ktorá obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá podľa § 261 ods. 4 písm. d) Obchodného zákonníka predstavuje absolútny obchodno-závazkový vzťah, na ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov pri jeho uzatváraní použil právny režim Obchodného zákonníka okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktoré sa v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka použil právny režim, resp. právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv). Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní Zmluvy, keďže navrhovateľ vystupoval ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a odporca ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa okrem toho aplikoval aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. upravujúci zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konkrétne Zmluva predstavovala podľa § 15 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, keďže spotrebiteľský úver bol dojednaný výhradne na financovanie kúpy konkrétneho tovaru.

Súd ako orgán rozhodujúci o nárokoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadal aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi a aj preto súd podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. skúmal, či sa navrhovateľom poskytnutý úver nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov.

Nesporné bolo to, že výška úveru predstavovala sumu 605,- eur, úroková sadzba výšku 23,40 % ročne, mesačná splátka sumu 69,42 eur, počet splátok bol 10, pričom celková výška RPMN uvedená v Zmluve predstavovala výšku 26,10 % a celková čiastka k zaplateniu (t.j. celková odporcom splatná suma navrhovateľovi) predstavovala sumu 671,80 eura. Okrem toho sa odporca zaviazal platiť aj poplatok za poistné výške 3,33 %, čo predstavovalo mesačne sumu 2,24 eura.

Príčinou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 je aj to, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, poplatkov akéhokoľvek druhu a aj poistné, pokiaľ spotrebiteľ musí uzatvoriť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby (teda poistenia), aby získal spotrebiteľský úver.

Podľa názoru súdu Zmluva vôbec nevytvárala priestor pre možnosť odporcu neuzatvoriť zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby - poistného, keďže nebolo spotrebiteľovi umožnené vyjadriť svoj nesúhlas s takýmto poistením, pričom zo štruktúry Zmluvy vyplývalo, že uzavretie poistného tvorilo imanentnú časť právneho vzťahu bez alternatívy v podobe prípadného nepoistenia, na základe čoho súd konštatoval, že nebolo možné zmluvu o poskytnutí úveru uzatvoriť bez neuzatvorenia poistného a preto bolo treba poistné vo výške 3,33 %, čo celkovo predstavovalo sumu 22,40 eura, zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je pre spotrebiteľa najdôležitejším indikátorom ceny úveru a preto jej nesprávne uvedenie v zmluve je postihnuté následkom straty práva veriteľa na úroky a poplatky z úveru.

Súd pri prepočte RPMN nákladov zistil, že tá po správnosti mala byť v Zmluve uvedená vo výške 35,79 % a nie 26,10 % a taktiež celková odporcom zaplatená suma mala predstavovať výšku 694,20 eura (10 splátok po 69,42 eura) a nie sumu 671,80 eura ako navrhovateľ v Zmluve uviedol, pričom tento rozdiel v RPMN a celkovej splatenej sume odporcom bol spôsobeným tým, že navrhovateľ do týchto výpočtov nezahrnul aj poplatok z poistného vo výške 3,33 % a celkovej výške 22,40 eura, ktorý však už zahrnul do výšky jednotlivých splátok. Na základe toho súd skonštatoval, že v Zmluve bola uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov a to v neprospech spotrebiteľa, čo malo za následok podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. stratu práva navrhovateľa na úroky a poplatky z poskytnutého úveru a Zmluvu bolo treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

Súd zároveň konštatuje, že navrhovateľ si ako veriteľ podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nesplnil svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keďže zo Zmluvy ani iných priložených dôkazov nevyplývalo, že by navrhovateľ bral do úvahy dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, jeho výšku a hlavne príjem spotrebiteľa, na základe čoho sa podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý úver rovnako považuje za bezúročný a bez poplatkov.

To znamená, že navrhovateľ sa úspešne môže domáhať len vrátenia istiny úveru v sume 605,- eur a úrokov z omeškania z dlžnej istiny úveru.

Súd považoval za nesporné, že odporca uhradil navrhovateľovi len dve splátky úveru po 69,42 eura, čiže celkovo sumu 138,84 eura, čo súd započítal na istinu úveru, ktorá predstavovala sumu 605,- eura, keďže nebolo možné túto sumu započítavať na úroky a ostatné poplatky (poistné) z dôvodu bezúročného a bezpoplatkového úveru. Na základe toho je odporca povinný vrátiť navrhovateľovi len dlžnú časť istiny úveru v sume 466,16 eura (605,- eur mínus 138,84 eura), pričom v časti požadovaného úroku z úveru a poistného považoval súd návrh navrhovateľa za nedôvodný a to vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti.

Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy (výdavky) vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky a to hlavne v predsúdnom štádiu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky). Ide o hmotnoprávny nárok, ktorého dôvodnosť, výšku a aj účelnosť musí navrhovateľ v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. preukázať. Nemožno tento nárok považovať za prípad paušálnej náhrady škody alebo nákladov bez povinnosti preukázania vyššie uvedených skutočností. V danom prípade navrhovateľ žiadnym spôsobom tento svoj nárok nešpecifikoval a žiadnymi dôkaznými prostriedkami v zmysle ust. §120 ods. 1 O.s.p nepreukázal. Na základe toho súd aj tento nárok navrhovateľa na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 38,70 eura považoval za nedôvodný.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, že zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 466,16 eura z titulu vrátenia istiny úveru a v ostatnej časti týkajúcej sa úroku z úveru, poplatkov a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, súd návrh navrhovateľa na začatie konania ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 369 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko navrhovateľ a odporca nemali úrok z omeškania v Zmluve dohodnutý, vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka právo na úroky z omeškania vo výške podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná ku

dňu uplatnenia si úroku z omeškania navrhovateľom (t.j. ku dňu 16.06.2014 - deň po splatnosti celého úveru) predstavovala výšku 0,15 % ročne, takže navrhovateľovi patria úroky z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššie ako je uvedená základná úroková sadzba, teda 5,15 % ročne.

Súd priznal navrhovateľovi právo na úroky z omeškania z priznanej sumy až do dňa reálneho zaplatenia tejto sumy odporcom navrhovateľovi.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcu zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 5 O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p. vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Trovy konania navrhovateľa pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 35,50 eura a sumy 111,77 eura, ktorá predstavuje náklady právneho zastúpenia navrhovateľa vypočítané podľa § 9 ods. 1 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 2 úkony právnej služby po 38,18 eura, 2x režijný paušál po 8,39 eura (2015) a DPH, čo celkovo predstavovalo trovy konania navrhovateľa v sume 147,27 eura.

Súd trovy konania vypočítal tak, že najskôr zistil percentuálny úspech navrhovateľa v konaní, ktorý bol 56,94 % (sumu neúspechu odpočítal od sumy úspechu v percentuálnom vyjadrení - ÚSPECH 78,47 % - NEÚSPECH 21,53 % = 56,94 %) a z celkovej výšky trov konania navrhovateľa (suma 147,27 eura) vypočítal číselné vyjadrenie pomeru úspechu k neúspechu navrhovateľa v konaní, čím súd dostal sumu 83,86 eura (z čoho náhrada trov za súdny poplatok predstavuje sumu 20,21 eura a náhrada trov právneho zastúpenia navrhovateľa predstavuje sumu 63,65 eura), ktorú navrhovateľovi titulom náhrady trov konania priznal.

Súd zaviazal odporcu na zaplatenie trov konania navrhovateľa k rukám jeho právneho zástupcu s odvolaním sa na ust. § 149 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Súd priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa náhradu nákladov právneho zastúpenia v časti náhrady DPH, pretože tento právny zástupca navrhovateľa predložil v zákonnej lehote súdu podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. potvrdenie, že bol platcom DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie, a to do 15 dní na Okresný súd Bratislava III v 3 vyhotoveniach, o ktorom rozhodne Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§205 ods. 1 O.s.p./

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.